

Què veure a Castell-Platja d'Aro

Oficina De Turisme De Castell-Platja D'aro

 Carrer Mossen Cinto Verdaguer 4 (Actualment per obres a la  Casa de la Vil·la)

Platja d'Aro

L'actual cosmopolitisme i dinamisme turístic de Platja d'Aro l'han convertit en un dels destins més atractius, no tan sols de la Costa Brava sinó de tota la Mediterrània.

Encara els primers anys del segle XX, l'actual Platja Gran era del tot verge, sense cap edificació d'alçada, i només un xic més a l'interior s'escampaven les primeres masies que s'havien establert a la plana.

El desenvolupament turístic definitiu es produeix amb el canvi de nom de Fanals d'Aro pel de Platja d'Aro (1962), el canvi de capitalitat i de l'Ajuntament del nucli històric i d'interior de Castell d'Aro a Platja d'Aro (1962), i de la primera gran campanya de promoció turística d'abast internacional *El amor se cita en Playa de Aro* (1964), que obsequia a algunes parelles casades a passar una setmana a la població.

D. Cavall Bernat

El símbol per excel·lència de Platja d'Aro és el **Cavall Bernat**, un monument monolític situat a l'accés nord del municipi, que presenta una curiosa etimologia, ja que el nom original no era *cavall* (amb què guarda poques similituds), sinó *carall*, forma arcaica per designar el fal·lus. Aquest monument donà nom a una de les colles d'havaneres més cèlebres de la història recent a Catalunya, liderada pel mestre Ortega Monasterio, autor d'*El meu avi*.



E. Vil·la romana de Pla de Palol

Tot i que és coneguda des de l'any 1876 no és fins l'any 1959 quan s'excavà per primera vegada. Els treballs es van iniciar de nou el 1984, especialment en el sector a tocar a la carretera que comunica Platja d'Aro amb Calonge. Més tard, entre 1998 i 1999, es van posar al descobert aquest magnífic jaciment. El recinte fou ocupat entre el segle I a. de C. fins el VII d. de C.

El complex arquitectònic que podem visitar constata la presència d'unes termes, signe inequívoc que la vil·la tenia una part residencial, segurament molt luxosa i de la qual no coneixem gaire. En canvi, la part de la qual tenim més notícies correspon a la pars rústica, a la zona dedicada a l'emmagatzematge dels productes que es conreaven al camp, o a la zona dedicada a la manufacturació de productes. Durant el segle I d. de C. Al Pla de Palol es va desenvolupar una important activitat econòmica relacionada amb la viticultura que incloïa no només la producció de vi sinó també la seva exportació. Com a detall curiós sabem que un dels personatges que participava en aquesta empresa es deia "Porcianus".

Des de la perspectiva arquitectònica la vil·la s'estructura entorn de dos o tres grans terrasses. La superior estava centrada al voltant d'un pati pavimentat amb calç, al voltant del qual s'obrien dos passadissos. D'aquest sector destaca un magatzem on s'han localitzat diverses tines que servien per enquistar productes diversos: vi, oli, cereals... A la terrassa central s'ha documentat una gran superfície coberta, no construïda i delimitada per la banda oriental per un gran passadís que donava accés a tres grans habitacions de funció indeterminada. La terrassa inferior conserva un gran dipòsit i diverses tines soterrades.





Torres de guaita dels pirates

El conjunt arquitectònic d'aquestes torres del litoral presenten elements comuns. Són de planta quadrangular o circular de parets molt llises als angles i amb poques obertures a l'exterior. La porta d'accés està protegida des de la part superior de la torre per una "ladronera" repenjada sobre "matacanes"; algunes d'elles estaven rematades amb merlets i garites als angles.

I el municipi de Castell-Platja d'Aro-S'agaró no fou aliè a aquesta situació. Immerses en altres edificacions, al costat d'una masia, gairebé sense fer soroll, les veiem altives i encara senyoriales. Cal aturar-se i gaudir-ne de la seva magnífica obra arquitectònica que és testimoni d'un ric passat històric.



Entre altres:  **K.**Can Cadell,  **L.**Can Riembau,  **M.**Can Daussà,  **N.**Cal Rei o  **F.**Can Bas

G. Rosa dels Vents a Sagaró

El municipi destaca pel seu interès en preservar l'entorn, en tenir cura de les infraestructures de comunicació partint d'estrictes paràmetres de bellesa. Fins i tot d'una rotonda que serveix merament per dirigir el trànsit rodat ha fet un monument singular.

La rotonda que regula els vehicles que van de Platja d'Aro vers Sant Feliu de Guíxols, Tossa de Mar o Lloret s'ha convertit en una Rosa dels Vents de 60 metres de diàmetre, reconeguda com la més gran del país al Llibre dels Rècords Catalans. Destaca el conjunt escultural de tres veles de 10 metres d'alçada, capaç de girar sobre si mateix i assenyalar la direcció del vent dominant.



H. Conjunt de s'Agaró

I. Església de Nostra Senyora de l'Esperança a S'Agaró

L'any 1916 Josep Ensesa i Pujadas, industrial fariner establert a Girona va permutar el deute d'un flequer de Sant Feliu per una parcel·la a peu del turó de s'Agaró. Més tard també va adquirir terrenys colindants. El seu fill va prendre en ferm la promesa de son pare de lliurar un solar a S'Agaró al primer fill que hi edificués. D'aquí sorgí la casa Senya Blanca (1924), el primer esglaió d'aquesta singular zona residencial de caràcter català integrada al medi. Gran part del resultat es deu a l'arquitecte Rafael Masó que és l'autor de la mateixa Senya Blanca, les pèrgoles de la Plaça del Roserar o la casa Sibilis (1929). També són d'aquest primer moment obres tan emblemàtiques com l'Hotel Monumental, els Banys de Sant Pol i l'Hostal de la Gavina.

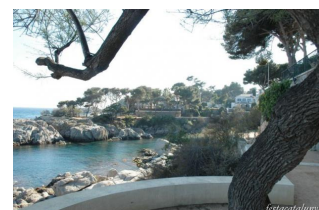


L'any 1941 es va reiniciar l'empenta constructiva dirigida bàsicament per l'arquitecte Francesc Folguera, autor de la loggia de Senya Blanca, del Camí de Ronda, i de l'església de Nostra Senyora de l'Esperança que presideix blanca, marinera i serena el turó que domina la mar propera.

J. Camí de Ronda a Sagaró

S'Agaró esdevé un espai d'equilibri entre arquitectura i natura. Ubicada sobre un turó esberlat de cales estretes i pedregoses està envoltada pel camí de ronda, un passeig a ran de mar entre pins, penya-segats i caletes, on es poden contemplar tots els tons blaus de la Mediterrània.

Fou construït per l'arquitecte Francesc Folguera. Fou declarat Bé Cultural d'Interès Nacional. L'octubre de 2001 es va inaugurar les darreres obres d'acondicionament del camí. El camí de Ronda es mereix ser visitat en qualsevol època de l'any. Sempre s'hi respira serenor i tranquil·litat. Sembla que el temps s'hagi aturat i l'home es trobi cara a cara amb la història i la bellesa de la Mediterrània.





O. Castell de Benedormiens

El Castell de Benedormiens, origen del poble de Castell d'Aro, apareix documentat per primera vegada l'any 1041, quan les autoritats religioses, els nobles i cavallers del territori reunits a l'església de Santa Cristina de la vall d'Aro, lliuren al monestir de Sant Feliu de Guíxols la custòdia del castell que havia estat construït per defensar-se dels atacs dels pagans "paganorum infestatione".

L'any 1462 sembla que molt probablement fou destruït pels remences. L'any 1879 va patir un gran incendi fortuït que va afectar notablement a tot l'edifici.

De l'edifici romànic en resten encara alguns testimonis com les llargues espitlleres del mur que coincideix amb l'església; observem també una finestra d'època gòtica. La porta d'accés principal és de mig punt, amb arcada formada de grans dovelles. La porta dona accés a un passadís de volta de canó que ens porta a un patí interior format per diverses estances i construccions senyoriales.

Al Carrer del Carme

Actualment, el Castell de Benedormiens allotja exposicions d'art i manifestacions de la cultura tradicional del municipi a les cinc sales que porten els noms dels personatges històrics relacionats amb la seva història. Ens trobem, doncs, davant d'un conjunt arquitectònic medieval que és de gran interès històric.



P. Església de Santa Maria de Castell d'Aro

Fou consagrada l'any 1068 quan el poble de Castell d'Aro era nomenat com Vall d'Aro ("Valle Aradis"), restant agregada a la parròquia de Santa Cristina d'Aro. Era la capella del castell. No apareix citada com a parroquial fins l'any 1691. És un edifici barroc del segle XVIII, tal i com indica la data de 1784 que ho ha sobre la llinda de la porta principal, o la de 1765 que hi ha a la llinda de la porta de la sagristia.

Annex al castell



Q. Creu de terme

Originalment estava situada entre els carrers major i del Sol. L'any 1936, com la major part de creus del país, va ser aterrada per fanàtics antireligiosos amb la gran sort de que els fragments van ser recollits pel senyor Pere Calvet, fet que va possibilitar la seva restauració un cop acabada la Guerra.

Es tracta d'una creu de fust octogonal situada sobre un pedestal graonat (originalment eren 5 graons). El nus o capitell està esculpit amb motius de caire vegetal. La creu, de tipus florejat, presenta a una cara el Crist crucificat i a l'altra, la Verge Maria.



R. Castell d'Aro

L'any 1995, el nucli antic de Castell d'Aro (configurat pels carrers del Carme, Hospital, Castell, Sol i Major; l'església parroquial de Santa Maria, la plaça del mateix nom, i el mateix Castell de Benedormiens) és declarat oficialment "Bé Cultural d'Interès Nacional", per la Generalitat de Catalunya.

El bonic poble s'estructura al voltant del castell medieval de Benedormiens. Al voltant de la fortalesa surten els principals carrers del nucli, estrets i tortuosos, on es poden veure cases dels segles XV al XVIII. La visita a aquest conjunt és obligada per a qualsevol visitant.





S. Museu de la nina

El Museu de la Nina de Castell d'Aro compta amb un fons de més de 800 peces de totes les èpoques i de tot el món. L'equipament consta de dues parts: a la planta baixa peces d'arreu del món, on hi destaca una col·lecció de nines elaborades a ganxet, i peces creades exclusivament per a col·leccionistes.

A la planta superior, s'hi poden veure nines més antigues, del s. XIX i primera meitat del XX, que mostren la seva evolució a través dels seus materials i acabats, una transformació que ha fet possible que la nina passi de ser un objecte de luxe, a una joguina popular.

Horari d'hivern: caps de setmana i festius 11-13 h i 17-19 h

Horari d'estiu: de dimarts a divendres 18-21 h; caps de setmana i festius 11-13 h i 18-21 h (juny i octubre fins a les 20 h)

Plaça Lluís Companys, 1 Tel: 972817284

Situat al nucli antic de Castell d'Aro, a les dependències de l'Ajuntament

